

UNIVERZITET U SARAJEVU – PRAVNI FAKULTET

**KOMISIJA ZA IZBOR NASTAVNIKA/ICE U ZVANJE DOCENTA/ICE NA NAUČNOJ
OBLASTI KRIVIČNO PROCESNO PRAVO**

Sarajevo, 21. 01. 2026.

VIJEĆU UNIVERZITETA U SARAJEVU – PRAVNOG FAKULTETA

Predmet: Izvještaj sa prijedlogom za izbor u akademsko zvanje docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo

Podaci o objavljenom konkursu, imenovanju i radu Komisije za izbor jednog nastavnika/ice u akademsko zvanje docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo

Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet, na osnovu usvojenog Dinamičkog plana potreba za raspisivanje konkursa za izbor u naučna zvanja u akademskoj 2025/2026. godini (redni broj 3. Dinamičkog plana potreba za raspisivanje konkursa za izbor u studijskoj 2025/26. godini koji je usvojen Odlukom br. 01-972/25 od 3. 9. 2025.), nakon dobijene saglasnosti Senata Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-14-16/25 od 26. 11. 2025. godine, a u skladu sa članom 121. u vezi sa članom 176. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 36/22 i 28/25, u daljnjem tekstu: ZVO KS 2022), članova 233. i 234. Statuta Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-14-35-1/23 od 26. 7. 2023. godine (u daljnjem tekstu: Statut UNSA), raspisao je konkurs za izbor jednog (1) nastavnika/ice u zvanju docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, puno radno vrijeme.

Konkurs je objavljen u dnevnom listu „Dnevni avaz“ 08. 12. 2025. godine, te službenim internet stranicama Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta (<https://www.pfsa.unsa.ba/pf/wp-content/uploads/2025/12/Konkurs-za-izbore-na-naucnim-oblastima.pdf>) i Univerziteta u Sarajevu (<https://www.unsa.ba/index.php/konkursi/konkurs-za-izbor-u-akademsko-zvanje-univerzitet-u-sarajevu-pravni-fakultet-14>).

Uslovi za izbor u zvanje docenta utvrđeni su odredbama člana 112. stav 2. tačka d) ZVO KS 2022 i članova 224.–228. Statuta UNSA ili, alternativno, članom 96. stav 1. tačka d) Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 33/17, 35/20, 40/20 i 39/21, u daljnjem tekstu ZVO KS 2017) ukoliko se kandidat/kinja prijavljuje shodno odredbi člana 176. ZVO KS 2017.

Ti uslovi su: 1) naučni stepen doktora nauka u naučnoj oblasti na koju se bira, 2) minimalno tri naučna rada objavljena u priznatim publikacijama, od čega je jedan naučni rad objavljen u publikaciji u relevantnim naučnim bazama podataka, a za kandidate koji apliciraju u skladu sa odredbom člana 176. (*Prelazni period u vezi s izborima u akademska zvanja*) ZVO KS 2022 uslovi su: 1) naučni stepen doktora u datoj oblasti, 2) najmanje tri naučna rada objavljena u priznatim publikacijama koje se nalaze u relevantnim naučnim bazama podataka, 3) pokazane nastavničke sposobnosti.

U skladu sa članom 112. stav 3. ZVO KS 2022 i članom 227. Statuta UNSA, prilikom izbora u akademsko zvanje dodatno se ocjenjuju: a) nastavničke sposobnosti i doprinos koji to obuhvata, b) doprinos procesu internacionalizacije, c) društveni doprinos.

Na osnovu člana 123. stav (2) i stav (4) ZVO KS 2022 i člana 236. stav (4) Statuta UNSA, Vijeće Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta (u daljnjem tekstu: Vijeće) je, na prijedlog Katedre krivičnog prava Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta (u daljnjem tekstu: Katedra), na sjednici održanoj 07. 01. 2026. godine donijelo Odluku o imenovanju Komisije za izbor jednog nastavnika/ce u zvanju docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, broj: 01-1629-1/25 od 07. 01. 2026., u sastavu:

1. **dr. Hajrija Sijerčić-Čolić**, profesorica emeritus UNSA – Pravnog fakulteta na predmetima naučne oblasti Krivično procesno pravo, predsjednica i članica,
2. **dr. Haris Halilović**, redovni profesor UNSA – Fakulteta za kriminalistiku, kriminologiju i sigurnosne studije Univerziteta u Sarajevu na predmetima Krivično procesno pravo I i Krivično procesno pravo II, član,
3. **dr. Vildana Pleh**, vanredna profesorica UNSA – Pravnog fakulteta na predmetima naučne oblasti Krivično procesno pravo, članica.

Odlukom o imenovanju Komisije za izbor jednog nastavnika/ice u zvanje docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, broj: 01-1629-1/25 od 07. 01. 2026., u skladu sa članom 236. st.(4). Statuta UNSA utvrđena je adekvatnost naučne oblasti na koju je izabran prof. dr. Haris Halilović, s obzirom da je u akademsko zvanje redovnog profesora izabran na drugoj članici Univerziteta u Sarajevu – Fakultetu za kriminalistiku, kriminologiju i sigurnosne studije. S tim u vezi, Katedra je uz Prijedlog za imenovanje komisije za izbor jednog nastavnika/ice u zvanje docenta/ice na predmetima iz naučne oblasti Krivično procesno pravo, Vijeću dostavila: Odluku Senata Univerziteta u Sarajevu o izboru prof. dr. Harisa Halilovića u zvanje redovnog profesora na predmetima Krivično procesno pravo I i Krivično procesno pravo II, broj: 01-24-37/19 od 17. 07. 2019. godine, kao i Odluku Senata Univerziteta u Sarajevu o ekvivalenciji izvršenog izbora, broj: 01-9-50/21 od 30. 06. 2021. godine, prema kojoj je njegov izbor u zvanje redovnog profesora na navedenim predmetima ekvivalentan izboru u zvanje redovnog profesora za oblast Krivično pravo i krivično procesno pravo.

Na osnovu Odluke o imenovanju, zadatak Komisije je da Vijeću u pismenoj formi, podnese izvještaj sa prijedlogom za izbor jednog nastavnika/ce, u zvanju docenta na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, u skladu sa tekstom i uslovima raspisanog Konkursa. Uz Odluku o imenovanju, Komisija je zaprimila i potvrdu Sekretara Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-1646/25 od 26. 12. 2025. godine, kojom se, u skladu sa članom 255. Statuta UNSA, potvrđuje blagovremenost pristigle prijave te konstatuje da se na konkurs blagovremeno prijavila jedna kandidatkinja – dr. sc. Ena Gotovuša, viša asistentica.

U skladu sa odredbom člana 256. stav (1) i (2) Statuta UNSA, Komisija je 15. 01. 2026. godine održala konstituirajuću sjednicu na kojoj je usvojila Poslovnik o radu, te uz prisustvo Sekretara Fakulteta, otvorila pristiglu prijavu konstatujući njenu potpunost (urednost) u skladu sa objavljenim konkursom. U skladu sa odredbom člana 256. stav (2) Statuta izdata je Potvrda o potpunosti (urednosti) prijave dr. sc. Ene Gotovuše na konkurs za izbor jednog nastavnika/ice u

zvanje docenta/ice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, broj: 01-1646-1/25 od 15. 01. 2026., kojom se konstatuje da je podnesena prijava shodno raspisanom konkursu: blagovremena (podnesena u roku određenom u konkursu), potpuna (priloženi svi dokazi o ispunjenosti uslova za izbor u zvanje docenta/ice), te vlastoručno potpisana od strane podnositeljice.

Nakon što je razmotrila prijavu i priloženu dokumentaciju kandidatkinje, Komisija podnosi sljedeći:

IZVJEŠTAJ

1. Prijava kandidata:

1) KANDIDATKINJA DR. SC. ENA GOTOVUŠA, VIŠA ASISTENTICA

Kandidatkinja dr. sc. Ena Gotovuša prijavila se na konkurs 19. 12. 2025. i u prijavi je naznačila da se prijavljuje shodno odredbi člana 176. ZVO KS 2022, te je uz svojeručno potpisanu prijavu podnijela sljedeću dokumentaciju:

1. Izvod iz matične knjige rođenih;
2. Uvjerenje o državljanstvu;
3. Ovjerenu fotokopiju Diplome sa Dodatkom diplomi o završenom I ciklusu studija;
4. Ovjerenu fotokopiju Diplome sa Dodatkom diplomi o završenom II ciklusu studija;
5. Uvjerenje o stečenom zvanju doktorice nauka zajedno sa Uvjerenjem o položenim ispitima na III ciklusu studija, od 6.10.2025. godine.
6. Ovjerenu fotokopiju priznanja Zlatna značka Univerziteta u Sarajevu za najboljeg studenta I i II ciklusa studija Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu od dana 09. 11. 2013. godine.
7. Potvrdu Univerziteta u Sarajevu- Pravni fakultet, broj: 01-1548/25 od 8.12.2025. godine, o provedenom izbornom periodu u zvanju asistenta i višeg asistenta na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo;
8. Biografiju (CV);
9. Spisak objavljenih radova prije izbora u zvanje asistenta;
10. Spisak objavljenih radova u zvanju asistenta i radove;
11. Spisak objavljenih radova u zvanju više asistentice i radove;
12. Uvjerenje o položenom pravosudnom ispitu, Federalno ministarstvo pravde;
13. Uvjerenje o položenom advokatskom ispitu, Advokatska komora Federacije Bosne i Hercegovine;
14. Potvrde/certifikati (ovjerene fotokopije ili izvode iz zvaničnih programa) o učešću na konferencijama/školama u svojstvu referenta;
15. Ovjerene fotokopije certifikata o učestvovanju na državnim i regionalnim takmičenjima u simuliranom suđenju iz oblasti krivičnog prava;
16. Potvrde o angažmanu na projektima;

17. Potvrde/certifikati u ličnom usavršavanju;
18. Zahvalnice za učešće u projektima;
19. Dokaze o učešću kao članica Organizacionog odbora međunarodne konferencije *Regional Law Review* (Institut za uporedno pravo, Beograd) u periodu 2020–2025, te dokaze o uredničkom angažmanu na publikacijama *2020 Essay Volume* i *2021 Essay Volume* (United Nations – International Residual Mechanism for Criminal Tribunals), u vidu izvoda iz publikacija.
20. Rezultate studentske evaluacija rada u izbornom zvanju višeg asistenta i asistenta za zimski/ljetni semestar akademske 2024/2025 i 2023/2024, te ljetni semestar akademske 2022/2023 – izvod iz eUNSA.
21. Odluke o imenovanju u komisije Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta.

Kandidatkinja je dopisom broj: 01-1593-1/25 od 23. 12. 2025. izvršila dopunu Prijave i dostavila ovjerenu fotokopiju diplome o stečenoj akademskoj tituli i naučnom zvanju doktorice pravnih nauka, zajedno sa dodatkom diplomi.

2. Pravni okvir za postupanje Komisije

Na osnovu raspisanog konkursa, u postupku pripremanja prijedloga za izbor u akademsko zvanje docenta/docentice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo, a imajući u vidu činjenicu da je kandidatkinja u prijavi naglasila da prijavu podnosi na osnovu člana 176. ZVO 2022., Komisija procjenjuje ispunjenost uslova za izbor koji su utvrđeni članom 96. stav 1. tačka d) ZVO 2017 koji je prestao da važi i Uputama o realizaciji izbora u isto ili više akademsko zvanje na Univerzitetu u Sarajevu u skladu sa uslovima propisanim ranijim Zakonom, broj 01-15-29/23 od 27.09.2023.godine, a primjenjuje procesna pravila koja su utvrđena važećim ZVO KS 2022 i Statutom UNSA.

3. Biografski podaci, obrazovanje, stečena znanja, zaposlenje

3.1. Biografski podaci i obrazovanje

Kandidatkinja je rođena 30. 03. 1988. godine u Sarajevu; gdje je završila osnovno i srednje školovanje (Druga gimnazija u Sarajevu).

Kandidatkinja je I ciklus studija upisala 2006. godine i završila 2010. godine na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu, sa prosječnom ocjenom 9,69 te ocjenom 10,00 na predmetima naučne oblasti.

Nakon završetka prvog ciklusa studija, kandidatkinja je upisala II ciklus studija na Katedri za državno i međunarodno javno pravo Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, smjer Pravo Evropske unije. U oktobru 2012. godine odbranila je završni rad pod naslovom „Praksa Evropskog

suda za ljudska prava u oblasti radnih odnosa i socijalnih sporova“ sa ocjenom 10, uz ukupni prosjek ocjena 9,83.

Za ostvarene izvanredne rezultate tokom I i II ciklusa studija, kandidatkinji je dodijeljeno priznanje „Zlatna značka“ Univerziteta u Sarajevu, kao najboljoj studentici I i II ciklusa studija Pravnog fakulteta, dana 9. 11. 2013. godine.

Kandidatkinja je odbranom doktorata uspješno okončala III ciklus studija na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu, Krivičnopravni smjer, gdje je u toku studija ostvarila prosječnu ocjenu 10.00. Dana 30. 06. 2025. godine uspješno je odbranila doktorsku disertaciju pod naslovom „Prikupljanje i prihvatljivost dokaza u krivičnom procesnom pravu Europske unije“, pod mentorstvom dr. Hajrije Sijerčić-Čolić, profesorice emeritus Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta. Članice Komisije bile su prof. dr. Katja Šugman Stubbs, redovna profesorica Pravnog fakulteta Univerziteta u Ljubljani i sutkinja Ustavnog suda Slovenije i prof. dr. Vildana Pleh, vanredna profesorica Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta.

3.2. Stečena znanja

Kandidatkinja je dana 20. 04. 2015. godine položila pravosudni ispit na nivou Federacije Bosne i Hercegovine, te advokatski ispit pred Advokatskom komorom Federacije Bosne i Hercegovine dana 10. 10. 2016. godine.

Kandidatkinja posjeduje znanje engleskog jezika na nivou C1, što potvrđuje dostavljenim certifikatima o završenim kursovima Soroš škole jezika. Uspješno je završila program cjeloživotnog učenja u oblasti pedagoškog obrazovanja i jačanja kompetencija akademskog osoblja Univerziteta u Sarajevu (TRAIN) koji se vrednuje sa 6 ECTS, kao i DigiEdu kurs „NIR integritet i prevencija plagijarizma“, Univerziteta u Sarajevu. Također, kandidatkinja je završila četiri seminara kontinuiranog usavršavanja u organizaciji Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine – Odsjeka za edukaciju u kaznenim stvarima pred Sudom Bosne i Hercegovine u periodu 2012–2017, kao i uvodni trening za ocjenjivanje i reviziju kvalitete i davanje preporuka o akreditaciji visokoškolskih ustanova i njihovih studijskih programa u organizaciji Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvalitete BiH (HEA) u septembru 2010. godine, te Šesti regionalni kurs „Međunarodno humanitarno pravo“ na Univerzitetu u Beogradu – Fakultetu političkih nauka u septembru 2009. godine. Kandidatkinja je dostavila i sertifikat o poznavanju rada na računaru (januar 2018. godine).

Kandidatkinja je završila i određene dodatne treninge i programe, koji će biti posebno cijenjeni u okviru doprinosa procesu internacionalizacije.

3.3. Zaposlenje

Kandidatkinja je na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu zasnovala radni odnos dana 16. 07. 2018. godine, u okviru programa „150+“. Odlukom Senata Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-864/18 od 27. 06. 2018. godine, izabrana je u zvanje asistentice za oblast Krivično procesno pravo na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Nakon provedenog jednog izbornog perioda u

zvanju asistentice, kandidatkinja je u zvanje više asistentice izabrana Odlukom Senata Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-4-68/22 od 30. 03. 2022. godine. Prethodno radno iskustvo u periodu 2012–2017. godine, kako proizlazi iz dostavljenog CV-a, sticala je kao pripravnica, a potom i stručna saradnica, u advokatskoj kancelariji „Senka Nožica i Mirela Kanlić“, odnosno u advokatskom društvu „Ademović, Nožica i partneri“.

4. Ocjena ispunjenosti uslova Kandidata za izbor u naučno-nastavno zvanje docent

Shodno odredbi člana 96. stav 1. tačka d) ZVO KS 2017, a s obzirom da je kandidatkinja podnijela prijavu u skladu sa članom 176. ZVO KS 2022, uslovi za izbor u akademsko zvanje docenta/ice su:

- naučni stepen doktora u datoj oblasti,
- najmanje tri naučna rada objavljena u priznatim publikacijama koje se nalaze u relevantnim naučnim bazama podataka,
- pokazane nastavničke sposobnosti.

4.1. Naučni stepen doktora nauka u datoj oblasti

Dana 30. 06. 2025. godine kandidatkinja je uspješno odbranila doktorsku disertaciju pod naslovom „Prikupljanje i prihvatljivost dokaza u krivičnom procesnom pravu Europske unije“.

Doktorska disertacija napisana je na 250 stranica teksta pisanog u formatu Times New Roman, font 12, prored 1,5, od čega se tri stranice odnose na sadržaj, dvije stranice na skraćenice i akronime, 220 stranica obuhvata istraživanje sa razmatranjima i zaključcima, 22 stranice literature koja je korištena pri izradi disertacije sa 279 bibliografskih jedinica, i to: udžbenici, monografije, naučni i stručni članci, domaći i međunarodni pravni izvori, dokumenti EU i Vijeća Evrope, sudske odluke, i dr. Tekst disertacije sadrži i 743 fusnote, bibliografske, deskriptivne i upućujuće prirode. Kandidatkinja je koristila najrecentniju literaturu iz ove oblasti koja je dominantno na engleskom jeziku.

Doktorska disertacija, pored uvoda (osam stranica) i zaključka (16 stranica), obuhvata pet poglavlja.

U Uvodu predstavljen je tematski i konceptualni okvir rada, predmet istraživanja i postavljene hipoteze, definisana su istraživačka pitanja i ciljevi istraživanja sa objašnjenim metodološkim pristupom pri izradi doktorske disertacije. U tom smislu na samom početku se konstatuje da razvoj pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica igra ključnu ulogu u ostvarivanju jednog od temeljnih ciljeva EU – stvaranje i jačanje područja slobode, sigurnosti i pravde za sve njene građane. U kontekstu sveprisutnih i kompleksnih prijetnji kao što su organizirani kriminal, terorizam i korupcija, koje često nadilaze nacionalne granice, uspostavljanje efikasnog modela pravosudne saradnje predstavlja jedini održiv način suprotstavljanja ovim ozbiljnim krivičnim djelima. Takva saradnja zahtijeva koordiniran i zajednički odgovor država članica na nivou EU. U radu se kandidatkinja bavi, dakle, pravosudnom saradnjom u krivičnim stvarima između država članica EU koja se temelji na dva paralelna pravna okvira koja su se razvijala uporedno: pravnim instrumentima zasnovanim na načelu uzajamne pravne pomoći i pravnim instrumentima temeljenim na načelu uzajamnog priznavanja presuda i drugih odluka pravosudnih tijela. Ova

dualna struktura čini pravosudnu saradnju u krivičnim stvarima kompleksnom, posebno kada se država članica suočava s izborom najoptimalnijeg pravnog instrumenta za prikupljanje dokaza. Osim problema u primjeni pravnih instrumenata za prikupljanje dokaza, zaseban izazov predstavlja nedostatak harmonizovanih, minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza. Odsustvo ovih pravila otežava prihvatanje dokaza prikupljenih u jednoj državi članici u sudskim postupcima u drugim državama članicama. Kompleksnost pravosudne saradnje kandidatkinja analizira kroz istraživačka pitanja, dokazujući svoje tvrdnje kroz postavljene hipoteze. Osnovna hipoteza, koja je i dokazana, glasi: Osnovni preduslov za ostvarivanje efikasne i efektivne pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa prekograničnim elementima na području EU jeste usvajanje minimalnih zajedničkih pravila o pribavljanju i prihvatljivosti dokaza. Zajedno sa ovom hipotezom su postavljene i dokazane tri pomoćne hipoteze: 1. Za uspostavljanje efikasne i efektivne pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa prekograničnim elementima na području EU potrebno je usvojiti minimalna zajednička tehnička pravila o pribavljanju i prihvatljivosti dokaza koja su kombinacija opštih principa i pojedinačnih pravila za svaki dokaz. 2. Pribavljanje i prihvatljivost dokaza u krivičnim stvarima sa prekograničnim elementima na području EU treba podlijezati sudskoj kontroli države izvršiteljice. 3. Minimalna zajednička pravila o prihvatljivosti dokaza moraju osigurati poštivanje temeljnih ljudskih prava propisanih Poveljom i EKLJP.

Prateći postavljene hipoteze, ciljevi istraživanja disertacije su višestruki: 1. Istražiti dosadašnji historijski razvoj pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa prekograničnim elementima u EU. 2. Analizirati pravne instrumente EU za prikupljanje dokaza u krivičnim stvarima između država članica, zasnovane na načelu uzajamne pravne pomoći i načelu uzajamnog priznavanja. 3. Procijeniti učinkovitost postojećih instrumenata i identificirati njihove prednosti i nedostatke. 4. Analizirati pravnu osnovu za donošenje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza radi osiguranja efikasnije saradnje između država članica u prekograničnim krivičnim predmetima, te predložiti smjernice za njihovo usvajanje, s posebnim naglaskom na zaštitu ljudskih prava. Kroz pet poglavlja kandidatkinja obrađuje pojedine tematske cjeline koje su u direktnoj vezi sa postavljenim hipotezama i ciljevima istraživanja.

Prvo poglavlje pruža pregled evolucije pravosudne saradnje u krivičnim stvarima unutar EU, prikazujući njen razvoj od međuvladine saradnje do jačanja kroz Ugovor iz Maastrichta, uz ključne izmjene proizašle iz ugovora iz Amsterdama, Nice i Lisabona, kao i zaključaka sa sastanka Evropskog vijeća u Tampereu i strateških dokumenata kao što su Haški i Štokholmski program. Ovaj pregled razmatra izmjene zakonodavnog postupka koje su olakšale usvajanje pravnih instrumenata za prikupljanje dokaza između država članica u krivičnim stvarima. Osim toga, posebno je istaknut proces inovacije pravnih instrumenata s obzirom na njihovo pravno dejstvo na nacionalna zakonodavstva država članica, kao i potreba za regulisanjem prihvatljivosti dokaza prikupljenih njihovom upotrebom na nivou EU.

Drugo poglavlje detaljno analizira pravne instrumente zasnovane na načelu uzajamne pravne pomoći, Evropsku konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima iz 1959. godine i Konvenciju o provedbi Šengenskog sporazuma iz 1990. godine, koji su doneseni van okvira EU. Poseban osvrt je dat na Konvenciju o uzajamnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima između država članica EU, koja ima posebnu važnost kao prvi pravni instrument EU u ovoj oblasti i predstavlja nadogradnju prethodno spomenutih konvencija. U tom kontekstu, posebno su istaknute novine koje ova Konvencija uvodi radi unapređenja prikupljanja dokaza između država članica.

Istovremeno, razmotreni su nedostaci tradicionalnog modela pružanja uzajamne pravne pomoći, koji se oslanja na ove tri konvencije. Ovi nedostaci uključuju složenost postupka prikupljanja različitih vrsta dokaza, mogućnost različitog tumačenja identičnih ili sličnih odredbi u zavisnosti od donosioca konvencija, kao i izazove koji proističu iz njihovog istovremenog postojanja i primjene.

Treće poglavlje se fokusira na načelo uzajamnog povjerenja, koje se smatra konstitutivnim elementom načela uzajamnog priznavanja, i na kojem je zasnovana pravosudna saradnja u krivičnim stvarima unutar EU. Posebno se analizira njegova priroda kao neoborive ili oborive pretpostavke, uzimajući u obzir praksu i Mišljenje 2/13 CJEU. U ovom poglavlju se razmatraju implikacije uzajamnog povjerenja kao (ne)oborive pretpostavke na efikasnost pravosudne saradnje između država članica, kao i izazovi kojima se države članice i EU suočavaju kada je ovo povjerenje narušeno. Ovi izazovi su posebno važni u kontekstu zaštite osnovnih ljudskih prava zagaranovanih Poveljom, koja predstavlja primarni izvor prava EU i čije poštivanje je obaveza svih država članica. Također, u okviru ovog poglavlja pružen je detaljan prikaz razvoja pravnih instrumenata zasnovanih na načelu uzajamnog priznavanja, počevši od okvirnih odluka pa sve do donošenja Direktive o EIO, kao sveobuhvatnog pravnog instrumenta za prikupljanje dokaza između država članica EU. Detaljno su analizirane i objašnjene odredbe Direktive o EIO u kontekstu uslova za njeno korištenje, prijenosa postojećih dokaza iz jedne države članice u drugu, vrsta istražnih mjera koje su dostupne državama članicama za prikupljanje dokaza, kao i njen odnos s postojećim pravnim instrumentima zasnovanim na načelu uzajamne pravne pomoći i načelu uzajamnog priznavanja.

Četvrto poglavlje pruža uvid u probleme praktične primjene Direktive o EIO kroz analizu relevantne prakse CJEU, istražujući izazove koji proizlaze iz različitih tumačenja njenih odredbi ili iz pogrešne implementacije u nacionalnim zakonodavstvima država članica. U tom smislu kandidatkinja analizira presude CJEU donesene na zahtjev država članica za prethodnu odluku (engl. *request for a preliminary ruling*) u pogledu primjene Direktive o EIO. Riječ je o ukupno sedam predmeta u kojima je do sada CJEU, postupajući po zahtjevu za prethodno odlučivanje podnesenom od strane države izdateljice ili države izvršiteljice EIO, donio presude. Važno je istaknuti da su dvije od tih sedam presuda donesene u istom predmetu (Ivan Gavanovozov), koji je ujedno prvi predmet koji je zatražio tumačenje odredbi Direktive o EIO i prvi predmet koji je pokrenuo pitanje zaštite prava na djelotvorno pravno sredstvo iz člana 47. Povelje.

Peto poglavlje daje analizu pravnog osnova za donošenje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza između država članica EU, uzimajući u obzir različite pristupe nacionalnih zakonodavstava prema ovom pitanju. Nažalost, niti jedan do sada kreiran pravni instrument EU za prikupljanje dokaza, bilo da se temelji na načelu pružanja uzajamne pravne pomoći ili na načelu uzajamnog priznavanja, ne sadrži pravila kojima je uređena prihvatljivost dokaza. Drugim riječima, korištenje postojećih EU pravnih instrumenata za prikupljanje dokaza ne garantira automatsku prihvatljivost prikupljenih i dobijenih dokaza prema nacionalnom zakonodavstvu države članice koja vodi postupak. Odsustvo pravila na razini EU koja bi barem djelomično regulisala ovo pitanje direktno utiče na ostvarivanje jednog od ključnih ciljeva EU, a to je stvaranje i jačanje područja slobode, sigurnosti i pravde za sve njene građane. U okviru ovog poglavlja, uvidom u relevantnu praksu ESUP daju se konkretne smjernice za prihvatljivost dokaza u skladu sa zaštitom prava zagaranovanih članovima 3. 6. i 8. EKLJP. Zaključno, praksa ESLJP pruža

osnovne smjernice za formulisanje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza između država članica EU, nudeći sveobuhvatan pristup koji osigurava balans između potrebe za borbom protiv kriminala i zaštitom temeljnih prava pojedinca.

Rezultati istraživanja u doktorskoj disertaciji daju odgovore na postavljene hipoteze (glavnu i pomoćne) i predstavljaju naučni i stručni doprinos izučavanju predmeta disertacije, ciljeva istraživanja i istraživačkih pitanja. Dobijeni rezultati se mogu koristiti kao osnov za unapređenje evropskog i nacionalnog krivičnog zakonodavstva i pravosuđa kao i međunarodne saradnje u prikupljanju i prihvatanju dokaza u procesuiranju transnacionalnih krivičnih djela. Kompleksnost pravosudne saradnje u krivičnim stvarima na nivou EU zahtijeva dublju analizu i preispitivanje postojećih rješenja, što je i učinjeno na stranicama ove disertacija kroz istraživanje postojećeg pravnog okvira koji se odnosi na prikupljanje i prihvatljivost dokaza u krivičnim stvarima na području EU, kao i kroz analizu prednosti i nedostataka pravnih instrumenata zasnovanih na načelima uzajamne pravne pomoći i uzajamnog priznavanja. Poseban naglasak stavljen je na izazove i probleme s kojima se nacionalni pravosudni sistemi država članica suočavaju pri primjeni pravnih instrumenata zasnovanih na načelu uzajamnog priznavanja, kroz detaljnu analizu relevantne prakse CJEU, koja ukazuje na poteškoće u njihovoj primjeni u kontekstu prikupljanja dokaza. Osim toga, razmotrena je i pravna osnova za donošenje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza u svjetlu primarnog prava EU, kao i praksa ESLJP, koja pruža smjernice za njihovo formulisanje.

Posebno treba naglasiti da su teme prikupljanja i prihvatljivosti dokaza u krivičnom procesnom pravu EU, na ovaj način kroz doktorsku disertaciju, po prvi put obrađene u Bosni i Hercegovini ali i šire. Zato treba ponoviti da je, uprkos značajnim doprinosima dosadašnje literature, postojala jasna potreba za sveobuhvatnom analizom postojećih pravnih instrumenata koji se koriste za prikupljanje dokaza između država članica EU, kao i njihovom praktičnom primjenom, posebno kroz recentnu praksu CJEU. Ova disertacija primjenjuje sveobuhvatan metodološki pristup za analizu pravosudne saradnje između država članica EU u krivičnim stvarima. Primjenom historijskog metoda analizira se razvoj krivičnog procesnog prava EU, s posebnim naglaskom na evoluciju i odabir pravnih instrumenata za prikupljanje dokaza u prekograničnim slučajevima. Normativnim metodom proučavaju se pozitivno-pravna rješenja u zakonodavstvu EU koja se odnose na prikupljanje i prihvatljivost dokaza, sa ciljem postizanja efikasne prekogranične saradnje u krivičnim predmetima unutar EU. Dogmatskom metodom se istražuje značenje pravnih normi i očekivano ponašanje država članica u primjeni primarnog i sekundarnog EU zakonodavstva. Posebna pažnja posvećena je pravnim stavovima o izazovima prikupljanja i prihvatljivosti dokaza u kontekstu ostvarivanja cilja EU – stvaranje i unapređenje područja slobode, sigurnosti i pravde za sve njene građane. Deskriptivna analiza je korištena za pregled i objašnjavanje ključnih pravnih instrumenata EU, dok se komparativnom analizom istražuju razlike u njihovoj primjeni između država članica. Metoda studija slučaja obuhvata analizu sudske prakse CJEU i ESLJP, s fokusom na izazove u primjeni pravnih instrumenata za prikupljanje dokaza temeljenih na načelu uzajamnog priznanja, kao i na zaštitu osnovnih ljudskih prava garantovanih Poveljom i EKLJP. Ova analiza se odnosi kako na postupke prikupljanja dokaza, tako i na formulaciju smjernica za njihovu prihvatljivost između država članica EU. Na temelju procjene učinkovitosti postojećeg pravnog okvira, disertacija formulise prijedloge za unapređenje, predlažući usvajanje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza na nivou EU koristeći analitičko-sintetičke metode. Ova kombinacija metoda pružila je osnovu za razumijevanje kako

pravni okvir EU može bolje odgovoriti na potrebe pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica, uz istovremeno osiguravanje zaštite temeljnih ljudskih prava, garantovanih Poveljom i EKLJP.

Komisija naglašava da predmetno istraživanje ima posebnu važnost u savremenom kontekstu, u kojem se borba sa prekograničnim kriminalom unutar EU suočava s novim i brojnim izazovima, posebno u oblastima organiziranog kriminala, terorizma i kibernetičkog kriminala. Razvoj efikasnog i efektivnog sistema pravosudne saradnje za prikupljanje dokaza i usvajanje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza između država članica može značajno doprinijeti jačanju pravne sigurnosti i ubrzanju sudskih postupaka unutar EU, čime bi se onemogućilo počiniteljima krivičnih djela da izbjegnju pravdu koristeći slobodu kretanja unutar EU.

Disertacija tako nudi inovativan pristup ovoj problematici kroz detaljnu analizu pravnih instrumenata zasnovanih na načelima uzajamne pravne pomoći i uzajamnog priznavanja, kao i sudske prakse relevantnih evropskih sudova. Stvarajući koherentan okvir, disertacija prepoznaje prednosti i nedostatke postojećeg pravnog sistema EU te predlaže smjernice za usvajanje minimalnih zajedničkih pravila o prihvatljivosti dokaza. Takva pravila unaprijedila bi postojeću saradnju i istovremeno osigurala zaštitu temeljnih ljudskih prava osumnjičenih i optuženih osoba, garantovanih Poveljom i EKLJP. Na taj način, istraživanje ne samo da popunjava praznine u postojećoj literaturi, već kroz sintezu dosadašnjih istraživanja, analizu prakse visokih evropskih sudova i kritičko promišljanje, otvara prostor za buduća istraživanja i pravne reforme u ovoj oblasti. Zato će rezultati istraživanja biti korisni pravnim teoretičarima i praktičarima koji se bave krivičnim pravom EU, međunarodnom pravnom pomoći, te načinima prikupljanja i prihvatljivosti dokaza u okviru supranacionalnog pravnog sistema. Posebnu vrijednost istraživanje će imati za pravne stručnjake i praktičare iz Bosne i Hercegovine koji će biti uključeni u izradu pozitivnih zakonskih propisa usklađenih s *acquis communautaire* i standardima EU. Također, rezultati će koristiti advokatskim uredima, organima krivičnog gonjenja i sudovima u slučajevima u kojima je osumnjičeni ili optuženi državljanin Bosne i Hercegovine za krivično djelo počinjeno u nekoj od država članica EU ili obratno, u trenutku kada Bosna i Hercegovina postane punopravna članica EU. Osim toga, rezultati mogu poslužiti i Direkciji za evropske integracije Bosne i Hercegovine, koja je nadležna za koordinaciju procesa i aktivnosti institucija koje proizlaze iz integracije Bosne i Hercegovine u EU.

ZAKLJUČAK I

Komisija konstatuje da kandidatkinja ispunjava uslov iz člana 96. stav 1. tačka d) ZVO KS 2017 u pogledu naučnog stepena doktora nauka u oblasti Krivično procesno pravo.

4.2. Dosadašnje naučno i stručno usavršavanje

U cilju kontinuiranog naučnog i stručnog usavršavanja, kandidatkinja je dostavila potvrde/certifikate (ovjerene fotokopije ili izvode iz zvaničnih programa) koji svjedoče o njenom aktivnom učešću na domaćim i međunarodnim naučnim konferencijama i školama u svojstvu referentice, angažmanu na relevantnim projektima, kao i o kontinuiranom ličnom stručnom usavršavanju. Dostavljena dokumentacija potvrđuje sljedeće aktivnosti:

1) Učešće na naučnim konferencijama i školama u svojstvu referentice:

- Autumn School „Law and Challenges of Digital (R)evolution“, Univerzitet u Ljubljani – Pravni fakultet, Institut za kriminologiju pri Pravnom fakultetu u Ljubljani, Ljubljana, 20. novembar 2025.
- Međunarodna naučna konferencija „Izazovi i perspektive krivičnog zakonodavstva i pravosuđa“, Univerzitet „Džemal Bijedić“ – Pravni fakultet Mostar, Mostar, 05. i 06. decembar 2024.
- VIII međunarodna naučna konferencija ECLIC „EU at the Crossroads – Ways to Preserve Democracy and Rule of Law“, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku – Pravni fakultet Osijek, Osijek, juni 2024.
- Konferencija „Kako do uspješnijeg procesuiranja predmeta korupcije“, u organizaciji Transparency International u BiH, Sarajevo, juni 2024.
- Međunarodna konferencija „Rizična ponašanja u online okruženju u cilju prevencije nasilja na internetu“, Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet i Institut za kriminologiju Pravnog fakulteta u Ljubljani, decembar 2024.
- Međunarodni simpozij „Represija, prevencija i nadzor u kaotičnom vremenu kriza“, Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet i Institut za kriminologiju Pravnog fakulteta u Ljubljani, Ljubljana, septembar 2022.

2) Angažman na projektima:

- Projekt koordinatora projekta „Strengthening Legal Professionals 2020“, Fondacija Centar za javno pravo, august 2020. – april 2021. godine, uz podršku Delegacije Europske unije u Bosni i Hercegovini i Specijalnog predstavnika Europske unije u BiH, usmjerenog na jačanje kapaciteta pravosudnih udruženja i zagovaranje reforme pravosuđa u Bosni i Hercegovini.
- Saradnica na projektu „Memorijalna predavanja posvećena prof. dr. Zdravku Grebi“, Fondacija Centar za javno pravo uz podršku Fonda otvoreno društvo BiH, novembar 2021. godine – juli 2022. godine.
- Projekt koordinatora projekta „Strengthening Legal Professionals 2021“, Fondacija Centar za javno pravo, februar 2022. godine – august 2023. godine, uz podršku Delegacije Europske unije u Bosni i Hercegovini i Specijalnog predstavnika Europske unije u BiH, usmjerenog na jačanje kapaciteta pravosudnih udruženja i zagovaranje reforme pravosuđa u Bosni i Hercegovini.
- Istraživački projekat „Transparentnost i integritet procesa zapošljavanja u organima državne službe u Bosni i Hercegovini kao preduslov dobre javne uprave i mehanizam prevencije korupcije“, realiziran u okviru programa Policy Lab za dobro upravljanje, Transparency International Bosna i Hercegovina, mart 2025. godine – trenutno.
- Potvrda Nacionalnog centra za državne sudove – Ured u BiH o imenovanju kandidatkinje za mentoricu u okviru projekta „Student Law Practicum (SLP)“, 14. januar 2022.
- Potvrda o angažmanu kandidatkinje na projektu „Bosna i Hercegovina: Animiranje mladih za pomirenje – Budi inspiracija“, 12. januar 2021.

3) Istraživački boravci i dodatno usavršavanje:

- Dobitnica Go Styria stipendije – postdoktorski istraživački boravak na Univerzitetu u Grazu u trajanju od dva mjeseca, pod mentorstvom prof. dr. Paula Gragla, profesora europskog prava pri Institutu za europsko pravo (Europarecht) Univerziteta u Grazu, u okviru Go Styria Scholarship Programme, ljetni semestar 2026.

- IMP-ACCTS Summer School on Constitutional Crises, održana u periodu od 19. do 25. oktobra 2025. u Comu i Milanu, u okviru projekta PNRR-TNE International Mobility Programme.
- Online stručna obuka „Transfer of Digital Evidence and Forensic Analysis“, održana 02. oktobra 2025., u organizaciji Fondacije Agenfor International, uz podršku Apelacionog suda u Veneciji, u okviru EU projekta VR-DigiJust, sufinansiranog od strane Europske komisije.
- Ljetna škola „The EU Area of Criminal Justice“, održana u periodu od 30. juna do 04. jula 2025. u Briselu, u organizaciji Instituta za evropske studije (Université Libre de Bruxelles), u saradnji s ECLAN-om (European Criminal Law Academic Network).
- „Leonhard Euler Program 2022–2023“, Njemačka služba za akademsku razmjenu (DAAD) – stipendija za istraživački boravak tokom doktorskih studija na Univerzitetu u Saarlandu, Saarbrücken, Njemačka, akademska 2022/2023. godina (novembar 2022. godine).

Pored navedenog, kandidatkinja je dostavila dokaze o angažmanu u organizaciji međunarodnih naučnih skupova i uredničkom radu, i to da je članica organizacionog odbora međunarodne konferencije *Regional Law Review* u organizaciji Instituta za uporedno pravo Beograd od prve godine njenog održavanja, te da je obavljala funkciju urednice 2020 Essay Volume i urednice 2021 Essay Volume u okviru United Nations, International Residual Mechanism for Criminal Tribunals. Kandidatkinja je bila članica i redakcijskog odbora časopisa Sveske za javno pravo Fondacije Centar za javno pravo u periodu juni 2019 – juni 2020. godine, za brojeve 35/36, 37, 38 i 39, te je učestvovala kao tehnička saradnica na publikaciji „Parlamentarizam u Srbiji“ iz 2018. godine i kao recenzentica publikacije „Pravosudni ispit u Bosni i Hercegovini: Reforma na čekanju“ iz septembra 2020. godine, u izdanju Fondacije Centar za javno pravo.

Također, iz priloženog CV-a kandidatkinje, a što je Komisiji poznato, proizlazi da je bila članica projektnog tima na projektu „Digitalizacija u pravu, zaštita privatnosti i automatizacija (DPZPA)“, koji su realizirali Institut za kriminologiju pri Pravnom fakultetu Univerziteta u Ljubljani i Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet, u periodu 2021–2022. godine. Nadalje, kandidatkinja je u periodu 2018–2024. godine bila angažirana kao predavač u okviru programa „Kliničko obrazovanje za studente prava u BiH (SLP) – Vještine zastupanja stranaka u postupku“, koji provode Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet i Nacionalni centar za državne sudove – Ured u Bosni i Hercegovini, te je učestvovala i u projektu JUST-ED „Jačanje pravosudnog sistema kroz unapređenje praktičnog osposobljavanja studenata prava/pripravnika u BiH“ u akademskoj 2022/2023. godini. Isto tako, iz priloženog CV-a kandidatkinje proizlazi da je ista bila i koordinator na projektu „Međunarodno pravo i činjenice utvrđene pred MKSJ – Regionalni program univerzitetskih video predavanja“, koji realiziraju Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične sudove i Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet, u periodu od novembra 2019. do 2025. godine.

4.3. Naučni radovi

4.3.1. Naučni radovi objavljeni do izbora u zvanje više asistentice

Kandidatkinja je uz prijavu dostavila sljedeće radove objavljene u zvanju asistentice:

1. „Kazneni nalog u funkciji rastrećenja krivičnog pravosuđa?“, Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu, LXII, Sarajevo 2019, ss. 627 – 650. (prethodno naučno saopštenje);
2. „Etnička sekularizacija ustavnog prava – standard pluralističkog društva“, Časopis Pregled, LX, br. 2, Sarajevo 2019, ss. 111-132. (pregledni naučni rad);
3. „Criminal Liability of Legal Persons in Bosnia And Herzegovina and Croatia“, Regional Law Review, Institut za uporedno pravo Beograd 2020, ss. 169-182. (pregledni naučni rad);
4. „Uredba 2018/1805 Evropskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje“. Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu, LXIII – 2020., s. 99–119. (izvorni naučni rad);
5. „Pregovaranje o krivnji u kaznenom pravosuđu i zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini“, H. Sijerčić-Čolić, V. Pleh, E. Gotovuša, Policija i sigurnost, Vol. 30 No. 1/2021, 2021, ss. 44-63. (izvorni naučni rad).

U vezi s radovima objavljenim i dostavljenim do izbora u zvanje više asistentice, Komisija konstatuje da oni u tom postupku nisu bili predmet sadržajne ocjene, s obzirom na to da u vrijeme svog objavljivanja nisu predstavljali uslov za izbor. Imajući u vidu navedeno, Komisija ih ne razmatra ni u ovom postupku prilikom ocjene ispunjenosti minimalnih uslova za izbor u više zvanje docenta/ice. Ipak, Komisija primjećuje da su među tim radovima dva rada objavljena u inostranstvu (jedan u Srbiji na engleskom jeziku i jedan u Hrvatskoj). Rad „Criminal Liability of Legal Persons in Bosnia and Herzegovina and Croatia“ objavljen je u zborniku radova s međunarodne konferencije, koji je indeksiran u relevantnim naučnim bazama podataka HeinOnline i DOAJ. Također, rad „Pregovaranje o krivnji u kaznenom pravosuđu i zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini“, napisan u koautorstvu, objavljen je u časopisu uvrštenom u baze Ulrich's Periodicals Directory i Elektronische Zeitschriftenbibliothek/Electronic Journals Library, te je indeksiran u Web of Science Core Collection, u citatnom indeksu Emerging Sources Citation Index (ESCI). Osim navedenih radova objavljenih u inostranstvu, kandidatkinja do izbora u zvanje više asistentice objavila i tri rada u Bosni i Hercegovini, pri čemu Komisija konstatuje da su sva tri rada objavljena u publikacijama koje se nalaze u relevantnim naučnim bazama podataka, i to: Časopis Pregled (EBSCO Publishing, Slavic Humanities Index, MIAR, C.E.E.O.L., ROAD i Index Copernicus) te Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu (CSA Sociological Abstracts (ProQuest), CSA Worldwide Political Science Abstracts (ProQuest), Central and East European Academic Source (EBSCOhost) i HeinOnline).

Iako navedene radove Komisija ne može razmatrati u smislu ispunjenosti minimalnih uslova za izbor u više zvanje docenta/ice, Komisija cijeni da oni predstavljaju dodatnu potvrdu kontinuiranog i predanog naučno-istraživačkog rada kandidatkinje.

Na ovom mjestu Komisija također konstatuje da je kandidatkinja uz prijavu na konkurs dostavila i spisak sedam objavljenih radova, nastalih u periodu 2011–2017. godine, prije izbora u zvanje asistentice i zasnivanja radnog odnosa na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu. Komisija ovu činjenicu dodatno cijeni, budući da ukazuje na to da je kandidatkinja vrlo rano iskazala interes i sklonost ka bavljenju naučno-istraživačkim radom.

4.3.2. Naučni radovi objavljeni od izbora u zvanje više asistentice

Kandidatkinja je uz prijavu dostavila sljedeće radove koji su objavljeni u izbornom zvanju više asistentice:

1. “The CJEU Ruling on Cases Gavanozov I and Gavanozov II”. U: Reljanović, Mario (ur.). *Regional Law Review*. Beograd: Institut za uporedno pravo, 2023., str. 117-131. ISSN 2812-698X. ISSN (online) 2812-6998. DOI: https://doi.org/10.56461/iup_rlr.2023.4.ch8, (uz potvrdu klasifikacije objavljenog naučnog rada – pregledni naučni rad).
2. „Europski istražni nalog u praksi Suda Europske Unije“. U: Bikić, Abedin (ur.). *Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu LXVI*. Sarajevo: Univerzitet u Sarajevu – Pravni fakultet, 2023, str. 75-99 (izvorni naučni rad).
3. „The Principle of Mutual Trust in Judicial Cooperation: a Reality or an Unattainable Ideal in Criminal Matters Between EU Member States?“. U: Duić, Dunja i Petrašević, Tunjica (ur.). *EU at the Crossroads – Ways to Preserve Democracy and Rule of Law: Josip Juraj Strossmayer Univerzitet u Osijeku – Pravni fakultet*, 2024., str. 140-162. ISBN 978-953-8109-60-7. DOI: <https://doi.org/10.25234/eclic/32274> (pregledni naučni rad).
4. „Direktiva o europskom istražnom nalogu: izazovi u primjeni“, rad prihvaćen za objavljivanje u časopisu *Pravna Misao*, dvobroj 11–12/2025, uz potvrđenu klasifikaciju: izvorni naučni rad (potvrda o prihvatanju i klasifikaciji rada priložena).

Komisija će u nastavku dati kraći prikaz i ocjenu radova kandidatkinje nastalih/objavljenih nakon posljednjeg izbora u zvanje višeg asistenta (mart 2022).

1) “The CJEU Ruling on Cases Gavanozov I and Gavanozov II”, *Regional Law Review*, 2023.

Ovaj članak analizira dvije presude Suda Europske unije u predmetu Gavanozov, koji se odnosi na sudsku zaštitu u vezi s europskim istražnim nalogom u Bugarskoj. Zahtjevi za prethodnu odluku upućeni su Sudu Europske unije u dva navrata od strane Spetsializiran nakazatelen sad (Specijalizirani krivični sud, Bugarska). U drugoj presudi od 11. novembra 2021. godine (Gavanozov II), Sud Europske unije zauzeo je stav da se europski istražni nalozi ne mogu izdavati u državi članici čije nacionalno zakonodavstvo ne predviđa nikakav pravni lijek protiv takvog naloga. Polazeći od toga, članak razmatra uticaj ovih presuda na nivo i obim zaštite ljudskih prava

i osnovnih sloboda u Europskoj uniji, u kontekstu pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica.

Predmetni rad klasifikovan je kao pregledni naučni rad i objavljen je u zborniku radova međunarodne naučne konferencije *Regional Law Review 2023*, koju je organizovao Institut za uporedno pravo u Beogradu (Beograd, Srbija), u saradnji s Univerzitetom u Pečuhu – Pravnim fakultetom (Mađarska) i Univerzitetom u Ljubljani – Pravnim fakultetom (Slovenija). Zbornik radova međunarodne naučne konferencije indeksiran je u relevantnim naučnim bazama podataka HeinOnline i DOAJ.

2) „Europski istražni nalog u praksi Suda Europske Unije“, Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu LXVI

Ovaj rad analizira praktičnu primjenu Direktive 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima, koja se primjenjuje od maja 2017. godine, te ukazuje na značaj europskog istražnog naloga kao jedinstvenog instrumenta zasnovanog na načelu uzajamnog priznavanja sudskih odluka u krivičnim stvarima. U tom kontekstu, rad posebno razmatra presude Suda Europske unije u predmetima *Gavanozov I* i *Gavanozov II*, kao i u predmetima *HP* i *Staatsanwaltschaft Graz*, sagledavajući njihov uticaj na standarde sudske zaštite i zaštite osnovnih prava u okviru pravosudne saradnje među državama članicama. Pored toga, rad se osvrće i na razvoj sudske prakse u pogledu načela uzajamnog povjerenja, uključujući značaj presude u predmetima *Aranyosi* i *Căldăraru*, kojom je otvorena mogućnost preispitivanja ovog načela u određenim situacijama. Iako ukazuje na određene izazove u primjeni Europskog istražnog naloga, rad zaključuje da ovaj instrument predstavlja važan korak u pojednostavljenju prikupljanja dokaza u prekograničnim krivičnim stvarima, uz očekivanje da će buduća praksa Suda Europske unije dodatno razjasniti ključna otvorena pitanja.

Predmetni rad klasifikovan je kao izvorni naučni rad i objavljen je u Godišnjaku Pravnog fakulteta LXVI. Godišnjak Pravnog fakulteta u Sarajevu indeksiran je u međunarodnim referentnim bazama CSA Sociological Abstracts (Proquest), CSA Worldwide Political Science Abstracts (Proquest), a puni tekst je uključen u Central and East European Academic Source (EBSCOhost) i Law Journal Library (Hein Online).

3) „The Principle of Mutual Trust in Judicial Cooperation: a Reality or an Unattainable Ideal in Criminal Matters Between EU Member States?“, EU at the Crossroads – Ways to Preserve Democracy and Rule of Law, 2024.

U ovom radu kandidatkinja razmatra značaj načela uzajamnog priznavanja sudskih odluka kao temeljnog načela pravosudne saradnje u krivičnim stvarima među državama članicama Europske unije, koje je proglašeno „kamenom temeljcem“ na sastanku u Tampereu 1999. godine, te je nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona dobilo pravno obavezujući karakter. Polazeći od stanovišta da primjena ovog načela nije ostvariva bez visokog nivoa uzajamnog povjerenja među državama članicama, rad analizira koncept uzajamnog povjerenja, koji, iako nije precizno definisan, biva djelimično razjašnjen kroz praksu Suda pravde Europske unije. Kandidatkinja posebno ispituje razvoj i promjene u sudskoj praksi Suda Europske unije u pogledu pitanja da li načelo uzajamnog povjerenja predstavlja neoborivu ili oborivu pretpostavku u pravu Europske unije, pri čemu se osvrće i na primjenu instrumenata sekundarnog prava zasnovanih na načelu uzajamnog priznavanja, kao što su Europski nalog za hapšenje (EAW) i Europski istražni nalog (EIO). U radu

se razmatraju argumenti za i protiv oba pristupa, kao i posljedice koje proizlaze iz prihvatanja uzajamnog povjerenja kao neoborive pretpostavke (u smislu potvrde primata prava Europske unije), odnosno kao oborive pretpostavke (u smislu prepoznavanja slabih tačaka sistema i potrebe za korektivnim mehanizmima radi zaštite zajedničkih vrijednosti Europske unije). Kandidatkinja, također, ukazuje da postupanja Europske unije u ovoj oblasti nisu isključivo pravne prirode, već su u određenoj mjeri oblikovana i političkim odlukama.

Predmetni rad klasifikovan je kao pregledni naučni rad i objavljen je u zborniku međunarodne naučne konferencije “EU at the Crossroads – Ways to Preserve Democracy and Rule of Law”, koju je organizovalo Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku – Pravni fakultet Osijek. Zbornik radova međunarodne naučne konferencije indeksiran je u relevantnim naučnim bazama podataka: ERIH PLUS (Norwegian Centre for Research Data, Bergen, Norveška), HeinOnline Law Journal Library (William S. Hein & Co., Inc., SAD), ProQuest Research Library, ProQuest Central i ProQuest One Academic (ProQuest LLC, Ann Arbor, Michigan, SAD), te u Web of Science – Conference Proceedings Citation Index (Social Science & Humanities) (Clarivate Analytics, Philadelphia, Pennsylvania, SAD).

4) „Direktiva o europskom istražnom nalogu: izazovi u primjeni“, *Pravna misao*, dvobroj 11–12/2025

U ovom radu kandidatkinja razmatra Direktivu 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu kao instrument koji je označio prijelaz s konvencijskog modela uzajamne pravne pomoći na supranacionalni sistem saradnje utemeljen na načelu uzajamnog priznavanja. Rad daje pregled normativnog okvira i ključnih obilježja Direktive, uz poseban fokus na praksu Suda Europske unije koja je doprinijela razjašnjenju otvorenih pitanja u njenoj primjeni. Analizom deset relevantnih presuda donesenih od stupanja na snagu Direktive do danas, kandidatkinja sistematizira standarde u pogledu određivanja tijela izdatelja, materijalnih uslova za izdavanje naloga, dostupnosti pravnih lijekova, prihvatljivosti dokaza te zaštite temeljnih prava u prekograničnim postupcima. U zaključnim razmatranjima ističe se da je Direktiva doprinijela većoj efikasnosti i predvidivosti saradnje među državama članicama, uz postojanje izazova koji se naročito odnose na neujednačena pravila o prihvatljivosti dokaza i potrebu za djelotvornom zaštitom prava osoba pogođenih istražnim mjerama, pri čemu se naglašava značaj daljnjeg normativnog i jurisprudencijalnog usklađivanja radi postizanja ravnoteže između djelotvornosti saradnje i zaštite temeljnih prava.

Rad je klasifikovan kao izvorni naučni rad i objavljen je u časopisu *Pravna misao*, najstarijem časopisu u oblasti prava u Bosni i Hercegovini. Časopis *Pravna misao* indeksiran je u relevantnim naučnim bazama podataka ERIH PLUS i Legal Source (EBSCOhost), te je uvršten u Ulrichweb Global Serials Directory.

ZAKLJUČAK II

Komisija konstatuje da kandidatkinja ispunjava uslov iz člana 96. stav 1. tačka d) ZVO KS 2017 u pogledu najmanje tri naučna rada objavljena u priznatim publikacijama koje se nalaze u relevantnim naučnim bazama podataka.

4.4. Pokazane nastavničke sposobnosti

Kandidatkinja izvodi nastavne aktivnosti vježbe i konsultacije na prvom i drugom ciklusu studija na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu na predmetima koji pripadaju naučnoj oblasti Krivično procesno pravo i to:

a) na I ciklusu studija: Krivično procesno pravo I, obavezni predmet u V semestru studija; Krivično procesno pravo II obavezni predmet VI semestra studija, kao i Studentsku praksu iz Krivičnog procesnog prava II (završno sa akademskom 2024/2025), Penologija obavezni predmet u VIII semestru i Studentsku praksu iz Penologije.

b) na II ciklusu studija u okviru sljedećih smjerova na predmetima :1) Maloljetničko prestupništvo: Maloljetničko krivično procesno pravo (obavezni predmet), Maloljetničko izvršno krivično pravo (obavezni predmet), Međunarodni standardi u borbi protiv maloljetničkog prestupništva (izborni predmet), Kriminalitet na štetu maloljetnika (izborni predmet), 2) Krivično-pravni smjer: Krivično pravo EU (obavezni predmet), Krivičnopravna zaštita ljudskih prava i EU (izborni predmet); 3) Krivično pravo: Krivičnoprocesna načela (obavezni predmet), Međunarodni dokumenti i standardi – izabrane teme (izborni predmet), Sudska i penološka individualizacija alternativnih mjera i krivičnih sankcija (izborni predmet).

U realizaciji nastave kandidatkinja studentima prenosi najnovija saznanja, zasnovana na rezultatima naučnih i stručnih istraživanja, uz primjenu savremenih didaktičkih metoda. Nastavnu materiju izlaže na jasan i razumljiv način, uz promoviranje koncepta interaktivnog učenja. Uspješnost u radu potvrđuju rezultati studentskih evaluacija nastave I i II ciklusa studija na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu, u okviru kojih je kandidatkinja ocijenjena najvišim ocjenama, i to u izbornim zvanjima asistentice i više asistentice za zimski i ljetni semestar akademskih 2024/2025. i 2023/2024. godine, te za ljetni semestar akademske 2022/2023. godine, o čemu je kandidatkinja dostavila i izvode iz eUNSA sistema.

U pogledu rada sa studentima u vannastavnim aktivnostima, Komisija posebno cijeni angažman kandidatkinje u pripremi takmičarskih timova Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta za državna i regionalna takmičenja u simuliranom suđenju iz oblasti krivičnog materijalnog i krivičnog procesnog prava. Kandidatkinja je bila trenerica tima na VII Državnom takmičenju u simulaciji suđenja iz oblasti krivičnog materijalnog i krivičnog procesnog prava, održanom na Jahorini u decembru 2018. godine, kao i na VIII Državnom takmičenju iz iste oblasti, održanom na Jahorini u novembru 2022. godine, na kojem je tim osvojio I mjesto. Kandidatkinja je bila trenerica tima i na III Regionalnom takmičenju u simulaciji krivičnog postupka, održanom u Nišu u aprilu 2023. godine, na kojem je tim također osvojio I mjesto.

ZAKLJUČAK III

Komisija konstatuje da kandidatkinja ispunjava uslov iz člana 96. stav 1. tačka d) ZVO KS 2017 u pogledu pokazanih nastavničkih sposobnosti.

5. Ostale aktivnosti

Pored navedenog, iz dostavljenih kopija odluka o imenovanju i priloženog CV-a kandidatkinje proizlazi da je ista bila aktivno uključena u rad Univerziteta u Sarajevu – Pravnog fakulteta kroz učešće u različitim komisijama i tijelima Fakulteta (ukupno 13). U periodu od 2018. do 2025.

godine imenovana je za članicu, zamjensku članicu ili predsjednicu više komisija, uključujući komisije za evaluaciju nastave i akademskog osoblja, popis bibliotečke građe, te popis potraživanja, obaveza i novčanih sredstava. Također je učestvovala u radu Etičkog odbora i Komisije za disciplinsku odgovornost studenata, kao i u komisijama koje su provodile nagradne konkurse za studentske eseje. U akademskoj 2022/2023. godini bila je predstavnik asistentata i saradnika u Vijeću, a bila je angažirana i u organizaciji obilježavanja 75 godina Pravnog fakulteta. Do 2022. godine obavljala je funkciju koordinatora II ciklusa studija na Katedri krivičnog prava, a od decembra 2022. godine obavlja dužnost sekretara Katedre krivičnog prava.

Dodatno, kandidatkinja je uz prijavu dostavila i zahvalnice koje potvrđuju njen angažman u nastavnim i praktičnim edukativnim aktivnostima, i to za učešće u realizaciji Dopunskog studija „Klinika iz međunarodnog i evropskog prava ljudskih prava“ u akademskoj 2018/2019 u organizaciji ELSA Sarajevo; za doprinos realizaciji projekta „Simulirani parlament“ na temu „Zakon o životnim zajednicama osoba istog spola u BiH“ u maju 2019. u organizaciji ELSA Sarajevo, kao i za učešće u projektima „Student Law Practicum (SLP)“ i „JUST-ED“ kroz provedbu Pravne klinike „Vještine zastupanja u sudskom postupku“, u organizaciji Nacionalnog centra za državne sudove – Ured u BiH. Također, iz priloženog CV-a kandidatkinje proizlazi da je u zvanju više asistentice, u okviru Klinike iz međunarodnog i evropskog prava ljudskih prava u organizaciji ELSA Sarajevo, učestvovala kao predavačica na temu „Krivičnopravni aspekti Evropske konvencije o ljudskim pravima: pravo na pravično suđenje (član 6) i pravo na djelotvoran pravni lijek (član 13)“, u maju 2025.

ZAKLJUČNA OCJENA I PRIJEDLOG KOMISIJE

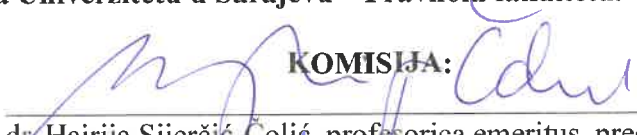
Imajući u vidu sve navedene činjenice, Komisija je jednoglasno zaključila da kandidatkinja dr. sc. Ena Gotovuša ispunjava sve uslove za izbor u akademsko zvanje docentice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo u skladu sa članom 96. stav 1. tačka d) ZVO KS 2017.

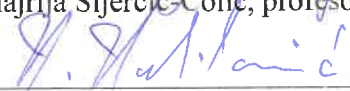
Komisija Vijeću, s obzirom na utvrđeni zadatak, na kraju Izvještaja upućuje

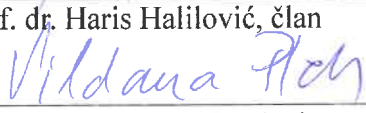
PRIJEDLOG

da se dr. sc. Ena Gotovuša izabere u akademsko zvanje docentice na naučnoj oblasti Krivično procesno pravo na Univerzitetu u Sarajevu – Pravnom fakultetu.

KOMISIJA:

dr. Hajrija Sijerčić-Colić, profesorica emeritus, predsjednica

prof. dr. Haris Halilović, član

prof. dr. Vildana Pleh, članica.